

ÁROK KINGA:
UTAK ÉS KUTAK

Egy régi, rögös úton,
rögös úton, rögös úton,
egy kút állt magányában,
szomorúan, bánatában.

De a kutat egyszer lebontották,
lebontották, lebontották...
Szívében a sok reménnyel
eggyé vált ott a természettel.

Azóta is ott nyugszik,
ott nyugszik, ott nyugszik...
Féltné őrzött titkaival vár,
mindent a szívébe zárt.

Minden úton áll egy kút,
áll egy kút, áll egy kút,
mely az erdő mélyén csendesen
minden éjjel némán zeng.